

Sporządzanie przypisów w stylu APA:

1. Zasady przywoływania publikacji w tekście:

a) jeden autor – bez względu na to, ile razy jest przywoływana praca, należy podać nazwisko autora i rok publikacji pracy; w przypadku więcej niż jednej pracy danego autora, opublikowanej w tym samym roku, należy dodać kolejne litery alfabetu przy dacie (2015a, 2015b); zasada ta obowiązuje także w przypadku większej liczby autorów danej pracy.

Jak stwierdza Dacewicz (2014, s. 23)...
Badania wskazują, że... (Ziemska, 1992, s. 34).

b) dwóch autorów – bez względu na to, ile razy przywoływana jest praca, zawsze należy podać nazwiska obu autorów i rok publikacji pracy; w przypadku więcej niż jednej pracy tych autorów, opublikowanej w tym samym roku, należy dodać kolejne litery alfabetu; nazwiska autorów zawsze należy łączyć spójnikiem „i”.

Jak sugerują Ziemska i Kubiakowa (1978, s. 98)...
Badania wskazują, że... (Grzegorzewska i Puzynina, 1999, s. 78–98).

c) 3 autorów – przywołanie po raz pierwszy: należy wymienić nazwiska wszystkich autorów, rozdzielając je przecinkami i stawiając spójnik i pomiędzy ostatnimi nazwiskami; przy kolejnych wskazaniach tej samej pracy można zastosować określenie i współpracownicy (w przypadku umieszczenia przywołania nazwisk w strukturze zdania) lub i in. (w przypadku, gdy nazwiska autorów nie stanowią części struktury zdania).

Przywołanie po raz pierwszy:
Jak sugerują Baczyński, Celiński i Dakowski (1999, s. 78)...
Badania (Baczyński, Celiński i Dakowski, 2003, s. 98) wskazują, że...
Kolejne przywołania:
Badania Baczyńskiego i współpracowników (2003, s. 99–109) wskazują, że...
Badania te (Baczyński i in., 2003, s. 67–75)...

d) 4 i więcej autorów – wymienić należy tylko nazwisko pierwszego autora, zarówno gdy praca jest przywoływana po raz pierwszy, jak i w późniejszych przywołaniach, natomiast pozostałych autorów należy określić jako współpracowników (w strukturze zdania) lub zastąpić skrótem i in. (gdy nazwiska nie stanowią części struktury zdania). W bibliografii należy umieścić nazwiska wszystkich autorów pracy.

Grzegorzewski i współpracownicy twierdzą, że... (1997, s. 78).
Pierwsze badania na ten temat (Grzegorzewski i in., 1997, s. 43) sugerują...

e) przywoływanie jednocześnie kilku prac – należy wymienić je alfabetycznie, według nazwiska pierwszego autora; przywołania kolejnych prac muszą być oddzielone średnikiem i umieszczone w nawiasie; lata wydania prac tego samego autora/autorów muszą być oddzielone przecinkiem.

(Kowalczyk, 2005, s. 67; Nowaczek i Kowalczyk, 2008, s. 78–98).
(Kowalczyk, 1995, 1999, 2007a, 2007b; Nowaczek i Kowalczyk, 2008).

f) Przywoływanie pracy za innym autorem stosujemy w tekście, natomiast w bibliografii umieszczamy jedynie pracę czytana.

Jak wykazał Kozłowski (1991; za: Sarnowski, 2008, s. 34)...
Badania sugerują, że... (Kozłowski, 1991; za: Sarnowski, 2008, s. 78).

g) Jeśli nie ma autora – w tekście podajemy tytuł pracy (książki, słowniki zapisujemy kursywą). Jeśli tytuł jest długi, można podać tylko jego początek (3 pierwsze słowa).

Jak ustalili językoznawcy (Współczesne językoznawstwo białoruskie..., 2017, s. 42).

h) Publikacje prasowe – podajemy, autora lub tytuł artykułu, rok wydania.

(W Mińsku, 1917).

g) Materiały archiwalne – podajemy skróconą nazwę archiwum, sygnaturę, kartę i ewentualnie tytuł dokumentu.

W zapisach uchodźców (AAN, CKO, 11, k. 11, Raport...)...

Sporządzanie bibliografii w stylu APA:

Bibliografia: zestawienie powinno zawierać jedynie prace przywoływane lub cytowane w tekście, które były przeczytane przez autora tekstu, nie należy umieszczać w bibliografii prac, które przywoływano za innym autorem. Nie należy numerować/wypunktowywać kolejnych prac, każdą nową pracę należy zacząć od nowego akapitu. Prace zapisujemy alfabetycznie według nazwiska pierwszego autora. Prace tego samego autora należy podać w alfabetycznej kolejności tytułów publikacji. Zestawienie bibliograficzne dzielimy na dwie części – źródła i opracowania. Zapisy bibliograficzne w alfabetycznych cyrylicach należy podać w transkrypcji na łacinkę oraz w nawiasie [...] w oryginalnym zapisie.

Przykłady:

a) Książka jednego autora: Batowski, Henryk. (1988). *Między dwiema wojnami 1919–1939. Zarys historii dyplomatycznej*. Kraków: Wydawnictwo Literackie.

Maldzis, Adam. (2010). *Жыццё і ўзнасіенне Уладзіміра Караткевіча. Партрэт пісьменніка і чалавека: літаратурнаўчае эсе*. Minsk: Litaratura i Mastactwa. [Мальдзіс, Адам. (2010). *Жыццё і ўзнясенне Уладзіміра Караткевіча. Партрэт пісьменніка і чалавека: літаратурнаўчае эсе*. Мінск: Літаратура і Мастацтва].

b) Książka wielu autorów: Bazyłow, Ludwik, Wiczorkiewicz, Paweł. (2005). *Historia Rosji*. Wrocław: Ossolineum.

c) Opis rozdziału w książce: Jurkowski, Roman. (2001). „W epoce defensywy narodowej”. Działalność i poglądy społeczno-polityczne Edwarda Woyniłłowicza w latach 1878–1909. W: Marian Mroczko (red.). *Polska i Polacy. Studia z dziejów polskiej myśli i kultury politycznej XIX i XX wieku* (s. 67–89). Gdańsk: Wydawnictwo Uniwersytetu Gdańskiego.

Sajewicz, Michał. (2016). Formy nazwau żonak u narauskich białoruskich haworkach Biełastoczczyzny u minułym i sionnia. U: Iryna Bahdanowicz, Maryna Swistunowa (red.). *Bielaruska-polskija mounyja, litaraturnyja, histarycznyja i kulturnyja suwjazy* (s. 174–183). Minsk: BDU. [Саевіч, Міхал. (2016). *Формы назваў жонак у нараўскіх беларускіх гаворках Беласточчыны ў мінулым і сёння*. У: Ірына Багдановіч, Марына Свістунова (рэд.). *Беларуска-польскія моўныя, літаратурныя, гістарычныя і культурныя сувязі* (с. 174–183). Мінск: БДУ].

d) Opis książki pod redakcją: Roszkowski, Wojciech, Kofman, Jan (red.). (2004). *Słownik biograficzny Europy Środkowo-Wschodniej XX wieku*. Warszawa: Oficyna Wydawnicza RYTM.

e) Opis artykułu w czasopiśmie (wszystkie człony tytułu czasopisma – poza spójnikami i przymkami – zapisywane są wielkimi literami; jeśli czasopismo posiada osobną numerację zeszytów, numer zeszytu zapisujemy po numerze rocznika w nawiasie i bez kursywy), należy podać zakres stron tekstu. Korzeniowski, Mariusz. (2011). Z działalności kulturalno-oświatowej Polaków w Kijowie. *Wrocławskie Studia Wschodnie*, 15(1), s. 65–89.

f) Opis artykułu z numerem DOI: Bagdanowicz, Irina. (2009). Polskojęzyczny wiersz Kraków Adeli z Ustronia jako klucz do ustalenia autorstwa poematu Macocha. *Studia Białorusnistyczne*, 9, s. 149–163. DOI: <http://dx.doi.org/10.17951/sb.2015.9.147>.

g) Opis pracy niepublikowanej: Radzikowski, Roman. (w druku). Wizje przeszłości. *Studia Białorusnistyczne*.

h) Tekst ze strony internetowej: Woyno, Jacek. (2012). *Materiały archiwalne do dziejów I Korpusu Polskiego w Rosji 1917–1918*. Pobrano z: http://archiwumcaw.wp.mil.pl/biuletyn/b24/b24_1.pdf (dostęp: 01.04.2016).

i) Jeśli nie ma autora: *Merriam-Webster's Collegiate Dictionary*. (1993). Springfield, MA: Merriam-Webster.

j) Publikacje prasowe – podajemy autora i tytuł artykułu, rok wydania, tytuł czasopisma i numer wydania. Przykład: W Mińsku. (1917). *Dziennik Miński*, 16.

k) Materiały archiwalne – podajemy nazwę archiwum, zespół archiwalny, sygnaturę. Przykład: pierwsze cytowanie (Archiwum Akt Nowych w Warszawie – dalej: AAN, Centralny Komitet Obywatelski w Piotrogradzie – dalej: CKO, 11); kolejne cytowanie (AAN, CKO, 11).